

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Lapin Nicolaie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Lapin Nicolae
împotriva lui Serbul Evghenii cu privire la recunoașterea ca succesor legal și
atribuirea 1/3 cotă-parte ideală și cererea reconvențională depusă de Serbul Evghenii
împotriva lui Lapin Nicolaie privind privarea de dreptul la succesiune, recunoașterea
acceptării succesiunii și înregistrarea dreptului de proprietate.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, prin care a
fost respins apelul declarat de Lapin Nicolae și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei
Buiucani mun. Chișinău din 22 martie 2013 prin care acțiunea lui Lapin Nicolaie a
fost respinsă iar cererea reconvențională a lui Serbul Evghenii a fost admisă.

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2010, Lapin Nicolae a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Serbul Evghenii cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate în
devălmășie și partajarea averii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, apartamentul nr. 3 str. Vasile
Lupu nr. 42C mun. Chișinău, aparținea cu drept de proprietate lui Serbul Liubov în
baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate
privată din 23 septembrie 2005.

Mai indică reclamantul Lapin Nicolae că, conform certificatului de căsătorie nr.
CS-V 0422837 eliberat de către Oficiul Stare Civilă Buiucani la 22 octombrie 2005, a
fost înregistrată căsătoria între acesta și Serbul Liubov.

La fel, indică reclamantul Lapin Nicolae că, conform certificatului de deces nr.
DC-IV 0752413 din 27.03.2010 eliberat de către Oficiul Stare Civilă Chișinău,
Serbul Liubov la 15 februarie 2010 a decedat, astfel invocă că, în urma decesului el a
devenit moștenitor a cotei părți 1/3 din apartamentul nr. 3 str. Vasile Lupu 42C, mun.
Chișinău.

Reclamantul Lapin Nicolae solicită admiterea acțiunii, atribuirea în proprietate a 1/3 cota parte din ap. 3 str. Vasile Lupu 42C, mun. Chișinău și partajarea în natură a acestuia.

La 16 februarie 2011, Serbul Evghenii a depus cerere reconvențională împotriva lui Lapin Nicolae cu privire la privarea de dreptul la succesiune.

În motivarea acțiunii reconvenționale, Serbul Evghenii a indicat că, apartamentul nr. 3 str. Vasile Lupu 42C, mun. Chișinău a fost privatizat de către acesta, Serbul Liubov și Șarapanovscaia Vera, conform contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 2534 din 23.09.2005.

Indică Serbul Evghenii că, la 22 octombrie 2005, între mama acestuia Serbul Liubov și Lapin Nicolae a o fost înregistrată căsătoria.

Mai indică Serbul Evghenii că, la 11 aprilie 2005 a decedat bunica acestuia Șarapanovscaia Vera, ulterior la 15 februarie 2010 a decedat și mama acestuia Serbul Liubov.

La fel, Serbul Evghenii indică că, ultimii trei ani pînă la decesul mamei sale Serbul Liubov, Lapin Nicolae nu a locuit împreună cu ea, nu au dus o gospodărie comună, precum și faptul că Lapin Nicolae mai mult de un an înaintea decesului acesteia a avut un alt domiciliu în ap. 30 str. Mircea cel Bătrân 12/1 cu concubina acestuia Pisarenco Elena.

Astfel, Serbul Evghenii solicită, admiterea cererii reconvenționale, privarea lui Lapin Nicolae de dreptul de succesiune la apartamentul nr. 3 din str. Vasile Lupu 42C, mun. Chișinău, recunoașterea acceptării succesiunii și înregistrarea dreptului de proprietate.

La 03 mai 2012, reclamantul Lapin Nicolae a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ca succesori legal al defunctei Serbul Liubov cu atribuirea 1/3 cotă parte din apartamentul nr. 3 din str. Vasile Lupu 42C mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani din 22 martie 2013, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a reclamantului Lapin Nicolae împotriva lui Serbul Evghenii cu privire la cu privire la recunoașterea ca succesori legal și atribuirea 1/3 cotă-parte ideală și a fost admisă cererea reconvențională a lui Serbul Evghenii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, a fost respins apelul declarat de Lapin Nicolae cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 martie 2013.

La 23 decembrie 2013, Lapin Nicolae a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, solicitînd casarea acesteia și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului recurentul Lapin Nicolae a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată deoarece, instanța de apel eronat a aplicat legea.

La 13 martie 2013, Serbul Evghenii a depus referință la recursul declarat de Lapin Nicolae, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. 4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4). Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lapin Nicolaie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și

apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de ilegalitate al deciziei instanței de apel recurate.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate pe dosarul în cauză, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt înafara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lapin Nicolae, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Lapin Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru